ଭେମୁଲା ଶିବିୟା ନାଇଡୁ

ବନାମ

ଏ. ପି. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ନଭେମ୍ବର 28,1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ଟି. ନାନାବତୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଏ. ପି. ରାଜସ୍ୱ ଅସୁଲ ଅଧିନିୟମ, 1894:

ଧାରା 5 – ଖିଲାପକାରୀ କିଏ – ଯୁଗ୍ମ ପାରିବାରିକ ସମ୍ପତ୍ତି ସରକାରୀ ଋଣ ଆଦାୟ ପାଇଁ ଜମି ବିକ୍ରୟ – ସଂଯୁକ୍ତ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ଏବଂ ଏସ୍ ଏବଂ ଆର୍ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ବୈଧତା – ବନ୍ଧକ ସମ୍ପତ୍ତି ଏସ୍ ଦ୍ୱାରା ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ ଋଣ ଅନୁବନ୍ଧିତ ହେବା ପରେ ଆର୍ କୁ ଅଧିକ ଅଂଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, କାରଣ ସେ ଏସ୍ ଦ୍ୱାରା ଅନୁବନ୍ଧିତ ସରକାରୀ ଋଣ ସହ ମିଳିତ ପାରିବାରିକ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିବାରେ ଅଙ୍ଗୀକାର ଥିଲେ – ସରକାରୀ ଋଣ ପରିଶୋଧରେ ଖିଲାପ – ଆଦାୟ ପାଇଁ ଜମିର ନିଲାମ ବିକ୍ରୟ – ଅପିଲକାରୀ ନିଲାମ ବିକ୍ରୟରେ ଜମି କିଣିଲେ – ଜମି ବିକ୍ରୟକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ଆର୍ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା – ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତକରଣ – ଅପିଲରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ଫଏସଲା ହୋଇଥିଲା – ନିଲାମ କ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ – ଦର୍ଶାଯାଇଛି 'ଆର୍' ଧାରା 5-ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଜଣେ ଖିଲାପକାରୀ – 'ଖିଲାପକାରୀ' ଶବ୍ଦଟି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରେ ଯିଏ ଋଣ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ, କାରଣ ଏସ୍ ଏବଂ ଆର୍ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଋଣର ଆଦାୟ ପାଇଁ ମିଳିତ ପାରିବାରିକ ସମ୍ପତ୍ତି ସରକାରଙ୍କୁ ଅନୁବନ୍ଧିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିଭାଜନ ଉପରୋକ୍ତ ଅଙ୍ଗୀକାର ଅଧୀନରେ ଥିଲା, ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିଆଯାଇଥିବା ଋଣର ଆଦାୟ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଆଗକୁ ବଢେଇବାକୁ ନିଲାମ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆଇନ ଅନୁସାରେ ଥିଲା - ବିକ୍ରୟ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ଆର୍ ଙ୍କୁ ଆବଦ୍ଧ କରେ ।

ଚତ୍ରାତି ଶ୍ରୀରାମ ମୂର୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଅଫିସିଆଲ୍ ରିସିଭର୍ କ୍ରିଷ୍ଣା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **(1957) 1 AWR 216***,* କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ସି. ଧନଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅମ୍ମଲ ବନାମ ଆୟକର ଅଧିକାରୀ, ମାଡ୍ରାସ, **31 ITR 460**, ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 721/1981

ଏସ୍. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 632/1977ରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 28.2.79 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏ. ଭି. ରଙ୍ଗମ ଏବଂ ଏ. ରଙ୍ଗନାଧନ:

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏ କେ. ରାମ କୁମାର ଏବଂ ଏ. ସୁଜା ରାଓ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅପିଲକାରୀ ନେଲ୍ଲୋର ଜିଲ୍ଲାର ପେଡ୍-ଦୟାସମୁଦ୍ରମ୍ ଗ୍ରାମରେ 5,86 ଏକର ଜମି ନିଲାମ-କ୍ରେତା ଅଟନ୍ତି । ଉକ୍ତ ଜମିକୁ 1967 ମସିହା ନଭେମ୍ବର 2 ତାରିଖରେ କେ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଉତ୍ତରଦାତା-ବାଦୀଙ୍କ ଭାଇ କେ. ଶଙ୍କରାୟା ଠାରୁ ସରକାରଙ୍କ ଋଣ ଆଦାୟ କରିବା ପାଇଁ ବିକ୍ରି ପାଇଁ ଅଣାଯାଇଥିଲା । ଅପିଲକାରୀ ଉକ୍ତ ନିଲାମୀରେ ଏହାକୁ କିଣିଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଏପ୍ରିଲ୍ 30,1969 ରେ ଇଏକ୍ସଟି B-1 ଅଧୀନରେ ବିକ୍ରୟ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ପରେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା, ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣାନିୟା ବିକ୍ରୟକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ । ଅପିଲରେ, ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 632/77 ରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି 28 ଫେବୃଆରୀ 1979 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଫଏସଲା କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ।

ସ୍ୱୀକାର ଯୋଗ୍ୟ ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ କେ. ଶଙ୍କରାୟା, ଋଣଗ୍ରହୀତା ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ହେଉଛନ୍ତି ଯୌଥ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ । ଇଏକ୍ସଟି B-13, ଅଧୀନରେ ଜୁଲାଇ 28,1954ରେ ଏକ ବିଭାଜନରେ, ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣାୟାଙ୍କୁ ଏକ ଅଧିକ ଅଂଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା କାରଣ ସେ ଏକ ବନ୍ଧକ ଅଧୀନରେ ଶଙ୍କରାୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ ଅନୁବନ୍ଧିତ କରାଯାଇଥିବା ଋଣ ସମେତ ମିଳିତ ପାରିବାରିକ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିବାକୁ ଅଙ୍ଗୀକାର ନେଇଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତି, ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣୀୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ସେ ଏ. ପି. ରାଜସ୍ୱ ଅସୁଲ ଅଧିନିୟମ, 1894 (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଅଧିନିୟମ') ର ଧାରା 5 ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଖିଲାପକାରୀ ନୁହଁନ୍ତି, ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହାର ସମର୍ଥନରେ, ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତି ଚନ୍ଦ୍ରତି ଶ୍ରୀରାମ ମୂର୍ତ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଅଫିସିଆଲ୍ ରିସିଭର୍ କ୍ରିଷ୍ଣା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, (1957) 1 AWR 216 ମାମଲାରେ ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନ୍ୟ ଏକ ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି:ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଠିକ କି? ବିଜ୍ଞ

ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ଏକ ଫଳାଫଳ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା, ଯେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ମିଳିତ ପରିବାର ସମ୍ପତ୍ତି ଯାହା ଶଙ୍କରାୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଋଣ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କୁ ବନ୍ଧକ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଇଏକ୍ସ B-13 ଅଧୀନରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ବିଭାଜନ ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ଆବଣ୍ଟିତ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ଅନୁସୂଚୀ ସମ୍ପତ୍ତି ସମେତ ଅଧିକାଂଶ ସମ୍ପତ୍ତି "ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଋଣ ସମେତ ପୂର୍ବତନ ମିଳିତ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିବା କରିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ସହିତ ନେଇଥିଲା । ତେଣୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି:ଆଇନର ଧାରା 5 ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଜଣେ ଖିଲାପକାରୀ କି?ଧାରା 5 ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

> "ଯେତେବେଳେ ରାଜସ୍ୱ ବକେୟା ହୋଇପାରେ, ଜିଲ୍ଲାପାଳ କିମ୍ବା ସେହି ସପକ୍ଷରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ଅନ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ, ଖିଲାପକାରୀଙ୍କ ସ୍ଥାବର ଏବଂ ଅସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ କରି କିମ୍ବା ଏଠାରେ ପରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ପଦ୍ଧତିରେ ଖିଲାପକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ସୁଧ ଏବଂ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟରେ ବକେୟା ଆଦାୟ କରିବାକୁ ଆଇନଗତ ହେବ ।

ଏହା ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ 'ଖିଲାପକାରୀ "ଶବ୍ଦଟି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବୁଝାଏ ଯିଏ ଋଣ ପରିଶୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ । ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ କେ. ଶଙ୍କରାୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଋଣର ଆଦାୟ ପାଇଁ ଯୌଥ ପାରିବାରିକ ସମ୍ପତ୍ତି ସରକାରଙ୍କୁ ବନ୍ଧକ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଶଙ୍କରାୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଋଣ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ବିଭାଜନ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅଧୀନରେ ଥିଲା, ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଚୁକ୍ତି ହୋଇଥିବା ଋଣର ଆଦାୟ ପାଇଁ ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ଦାୟୀ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଅଧିନିୟମ 5 ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ଖିଲାପକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଏ. ସୁବ୍ବା ରାଓ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ 'ଖିଲାପକାରୀ' ଶବ୍ଦଟି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ବୁଝାଯିବ ଯିଏ ଏହି ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରିଛି । ଯଦିଓ ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣିୟା ଇଏକ୍ସ B-13 ଅଧୀନରେ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱକୁ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥିଲେ, ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ, ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ଖିଲାପକାରୀ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆର୍. ଶଙ୍କରାୟା ଖିଲାପକାରୀ ଥିଲେ; ତେଣୁ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଖରେ ବିଭାଜନ ସମୟରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଦାୟୀ ନୁହେଁ । ଏହାର ସମର୍ଥନରେ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା *ସି. ଧନଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅମ୍ମଲ ବନାମ ଆୟକର ଅଧିକାରୀ, ମାଡ୍ରାସ,* 31 ITR 460 ମାମଲାରେ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଥିଲେ । ଏଥିରେ ଥିବା ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଆୟକର ବକେୟାର ଖିଲାପକାରୀ ଥିଲେ । ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କର ଥିଲା, ଯାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବକେୟା ଆୟକର ଆଦାୟ ପାଇଁ ମାମଲା ରୁଜୁ କରିବାକୁ ଦାବି

କରାଯାଇଥିଲା, ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ ପତ୍ନୀ କେବଳ ଜଣେ ବେନାମିଦାର ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରକୃତ ମାଲିକ ସ୍ୱାମୀ, ଖିଲାପକାରୀ ଥିଲେ । ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ସ୍ୱାମୀ ହିଁ ଖିଲାପକାରୀ, ତେଣୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ତୁରନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ପତ୍ନୀଙ୍କ ନାମରେ ରହିଛି, ଯଦି ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଏ ଯେ ପତ୍ନୀ କେବଳ ଜଣେ ବେନାମୀଦାର ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରକୃତ ମାଲିକ ହେଉଛନ୍ତି ସ୍ୱାମୀ । ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ସଠିକତା ଉପରେ ଆମେ ବିଚାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କାରଣ ସେଥିରେ ଥିବା ତଥ୍ୟ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ।

ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ, ଯେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ସରକାରଙ୍କ ଋଣ ପରିଶୋଧ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ, ତାହା ହେଉଛି ଶଙ୍କରାୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଋଣ ପରିଶୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଯୌଥ ପାରିବାରିକ ସମ୍ପତ୍ତି । ଉତ୍ତରଦାତା- ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣାନିୟା ଇଏକ୍ସ B-13 ଅଧୀନରେ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିବାକୁ ଅଙ୍ଗୀକାର ଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ଖିଲାପକାରୀ ଭାବେ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ କାରଣ ସେ ସେହି ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିନଥିଲେ । ତେଣୁ, ନଭେମ୍ବର 2,1967 ରେ କରାଯାଇଥିବା ବିକ୍ରୟ ଅଧିନିୟମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଅଟେ । ବିକ୍ରୟ ପ୍ରମାଣପତ୍ରଟି ବିଧିସମ୍ମତ ଏବଂ ବୈଧ ଥିଲା । ଇଏକ୍ସ B-1 ଅନୁସାରେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଏପ୍ରିଲ 30,1961 ତାରିଖ ବିକ୍ରୟ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ ।

ତଦନୁସାରେ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରିକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି । ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ବେହେରା, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ।